

1 mei 2023 – Caroline Copers – Algemeen-secretaris Vlaams ABVV

Kameraden, beste vrienden,

Respect.

Dit is waar het op deze strijddag van de socialisten om gaat.

Respect moet je verdienen, en verdienen is een woord dat de CEO van Delhaize goed kent, met een inkomen van meer dan 6 miljoen euro. Of dat respect verdient durf ik te betwijfelen.

Wie wél ons mateloos respect verdient zijn de **9.000 werknemers van Delhaize**. Bijna twee maanden zijn zij in actie. Zij moeten opboksen tegen een publieke opinie die gebrainwasht wordt door heren in kostuum die blijven liegen dat alle garanties op tafel blijven liggen inzake loon en arbeidsvoorwaarden.

Zij moeten opboksen tegen een sociaal bemiddelaar die tot op vandaag geen enkel zinnig initiatief heeft genomen om een echte oplossing te vinden.

Maar vooral, kameraden,

moeten zij opboksen tegen een zeer agressieve en intimiderende werkgever die ondertussen een ganse waslijst aan **patronale inbreuken op het internationaal gewaarborgd stakingsrecht** heeft begaan: het inzetten van deurwaarders, niet éénmaal maar herhaaldelijk, het inzetten van politie om piketten te verwijderen, niet éénmaal maar herhaaldelijk, het letterlijk in de boeien slaan van een vakbondsecretaris in Mons, tot en met het toepassen van een lock out, namelijk het buitensluiten van werknemers in minstens drie vestigingen.

Schande, schande, driemaal schande!

Respect, kameraden,

dit is waar het op deze strijddag van de socialisten om gaat.

Het dossier van Delhaize gaat over respect voor loon en arbeidsvoorwaarden van 9.000 mensen die al jarenlang flexibiliteit en lage lonen slikken.

Het dossier-Delhaize gaat over sociale dumping met het oog op het verder verrijken van de aandeelhouders.

Het dossier-Delhaize is symptomatisch voor een steeds meer repressieve rechtspraak ten aanzien van syndicalisten of andere actievoerders.

Het dossier-Delhaize, kameraden, is de syndicale kanarie in de koolmijn. En de ganse sector zit in de tribune te wachten tot de winnaar kan worden aangeduid.

Want, kameraden,

laat ons vooral niet naïef zijn: indien de 9.000 werknemers deze strijd niet winnen, dan ziet het er niet alleen slecht uit voor 9.000 gezinnen, maar dan ziet het er ook slecht uit voor de toekomst van onze syndicale vrijheden. Want dan zullen ook andere bedrijven en sectoren de internationale rechtsregels inzake stakingsrecht schaamteloos met de voeten treden. Dan wordt het intimideren en agresseren van militanten in actie de regel, in dit land dat niet Colombia is.

Kameraden,

onze mensen van Delhaize moeten deze strijd winnen. Meer nog, we moeten hen helpen deze strijd te winnen. Ik wil herinneren aan een oud syndicaal axioma: **wie raakt aan onze delegees en militanten raakt aan het ganse ABVV.**

Het interprofessioneel ABVV zal dus mee zijn schouders zetten, alle centrales en gewesten samen, om de 9.000 werknemers te helpen deze strijd te winnen. Schouder aan schouder.

En onze 1-mei stoet, die van start gaat aan het einde van de speeches, zal met trots de kop geven aan de delegatie van Delhaize-militanten.

Respect, Kameraden,

Stel u het volgende voor: drie sprekers staan voor u op het podium en nemen een uur van uw tijd in. Ondertussen veegt, voor het podium, een werknemer gedurende dat uur het zwerfvuil bij elkaar. Hij zal hiervoor de ronde som van 1,30 euro verdienen. Want hij doet verplichte gemeenschapsdienst.

Dát, kameraden, is een van de vele fetisjen van de Vlaamse regering. Op 1 januari werd de **verplichte gemeenschapsdienst** ingevoerd in Vlaanderen. Verkocht als een maatregel die langdurig werklozen naar duurzaam werk zou begeleiden, maar in realiteit **moderne slavenarbeid**. Werken aan 1,30 euro per uur, kameraden, is noch kwaliteitsvol, noch duurzaam, noch respectvol.

Respect, kameraden, betekent loon naar werken.

Verplichte gemeenschapsdienst is een systeem dat in het buitenland én door de wetenschap afgebrand wordt als stigmatiserend en zinloos.

Vandaar onze dwingende oproep aan de kameraden van Vooruit, en zij zullen niet verrast zijn want die oproep doen we al lang: steden en gemeenten hebben nog tot 15 mei om te beslissen of ze gemeenschapsdienst willen invoeren of niet. Respectvol maar dwingend vraagt het ABVV om dat vooral niet te doen! **Geen gemeenschapsdienst in Antwerpen!**

Wat mij ook kort brengt bij de voorstellen die door Vooruit werden gelanceerd rond werk.

Afschaffen van de gemeenschapsdienst is daar een onderdeel van en dat kunnen wij alleen maar ondersteunen. Maar werklozen stigmatiseren door nog strengere controle en sancties is niet aanvaardbaar.

Daarom zegt het ABVV: **werk de drempels weg die het mensen moeilijk maakt om aan de slag te gaan**: investeer in kinderopvang, openbaar vervoer, betaalbare woningen, onderwijs en werkbaar werk. En **actiever liever de werkgevers** dan alleen te schieten op de langdurig werklozen.

Hoe dan ook zal het ABVV in Vlaanderen ook na 15 mei blijven actievoeren tegen de verplichte gemeenschapsdienst. Deze respectloze maatregel biedt langdurig werklozen geen enkel perspectief op een betere toekomst.

Kameraden,

Er zijn nog veel zaken die ons niet zinnen. Het groeipakket, de kinderopvang, het sociaal woonbeleid, de jacht op de SWT'ers, het lerarentekort...allemaal dossiers waarin het respect voor werknemers, werklozen, burgers niet de eerste prioriteit is van deze Vlaamse regering.

Maar ik ga niet alles aansnijden.

Tenzij nog één laatste thema. De **8 mei-Coalitie en onze strijd tegen extreemrechts**. Het ABVV heeft geen enkel respect voor extreemrechts en zal zich met elke vezel in het lijf verzetten tegen de opkomst, normalisering en collaboratie met extreemrechts.

Respect, daarentegen, voor wat de 8 Mei-Coalitie uit de grond heeft gestampt, voor het weekend van 7 mei in Breendonk en 8 mei in alle grote cultuurhuizen in Vlaanderen.

Er zijn veel manieren om extreemrechts te bevechten, en het inzetten van cultuur en geschiedenis zijn daar een onderdeel van. Samen met de 8 Mei-Coalitie strijden we voor de erkenning van 8 mei als officiële feestdag zoals tot vroeg in de jaren '70 het geval was. Op 8 mei 1945 werd het fascisme overwonnen, en dit historisch feit is vandaag meer dan ooit opnieuw een feestdag waard.

Ook de VZW Helden van het Verzet zal op 7 en 8 mei doorlopend de namen voorlezen van 8.500 quasi vergeten verzetsstrijders uit WO2. 8.500 geschiedenissen die ons respect verdienen.

Want, kameraden,
respect is waar het op deze strijddag van de socialisten om gaat!

Leve het ABVV, leve de SGA.